

Vastuvõtmise kuupäev : 28/07/2026

Eelotsusetaotlus

Tõlge

C-639/26 – 1

Kohtuasi C-639/26

Eelotsusetaotlus

Saabumise kuupäev:

9. juuni 2026

Eelotsusetaotluse esianud kohus:

Krajský soud v Brně (Tšehhi Vabariik)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

8. juuni 2026

Kaebaja:

KA

Vastustaja:

Česká správa sociálního zabezpečení

Kohtumäärus

Krajský soud v Brně (Brno piirkondlik kohus) [...] järgmises kohtuasjas:

kaebaja: **KA** [...]

versus

kostja: **Česká správa sociálního zabezpečení**

[...]

menetluses, mis käsitleb kaebust vastustaja 10. juuni 2025. aasta otsuse [...] peale,

määrab järgmist:

[...] esitada Euroopa Liidu Kohtule ELTL artikli 267 alusel järgmine eelotsuse küsimus:

kas nõukogu määruse (EMÜ) nr 1408/71 artiklit 46 ja artikli 47 lõike 1 punkti d tuleb tõlgendada nii, et osalise vanaduspensioni arvutamisel süsteemis, kus selle pensioni suurus sõltub käsitletaval ajavahemikul saadud töötasust, piisab sellest, kui teises liikmesriigis täitunud kindlustusperioode võetakse arvesse üksnes perioodidena, mis ei kuulu pensioni individuaalse arvutamise aluseks oleva perioodi hulka, või tuleb neile perioodidele omistada asjaomase riigi õigusnormide alusel täitunud kindlustusperioodidest tulenevad töötasukomponendid?

[...]

Põhistus

I. Menetluse ese ja asjaolud

- 1 Kaebaja esitas taotluse saada pensionilisa tagasiulatuvalt rohkem kui viie möödunud aasta eest. Česká správa sociálního zabezpečení (Tšehhi sotsiaalkindlustusamet) jättis selle taotluse oma 23. aprilli 2025. aasta otsusega rahuldamata. Kaebaja esitas selle otsuse peale apellatsioonkaebuse, mis lükati vastustaja 10. juuni 2025. aasta otsusega, [...] (edaspidi „vaidlustatud otsus“) samuti tagasi. Kaebaja esitas selle otsuse peale kassatsioonkaebuse.
- 2 Vastustaja 27. septembri 2007. aasta otsusega määramise kaebajale alates 17. jaanuarist 2007 osaliselt kõrgem pension seaduse nr 155/1995 pensionikindlustuse kohta (zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění) artikli 29 ja nõukogu määruse (EMÜ) nr 1408/71 artikli 46 alusel. Selle arvutamisel võeti väljaarvatud perioodide raames arvesse kaebaja Itaalias täitunud kindlustusperioode.
- 3 Vastustaja 17. detsembri 2008. aasta otsusega kohandati kaebaja pensionisummat; ühtlasi võeti selles otsuses arvesse ka muid kindlustusperioode. Kuid ka selles otsuses ei võtnud vastustaja arvutamisel Itaalia kindlustusperioode arvesse neile Tšehhi kindlustusperioodidest tulenevate töötasukomponentide määramisega, vaid tugines jätkuvalt nende väljaarvamisele otsusega hõlmatud perioodist.
- 4 28. detsembril 2017 esitas kaebaja tõendi seni arvesse võtmata jäänud töötamise kohta Itaalias ning palus kontrollida Itaalias täitunud kindlustusperioodi ja Itaalia pensionisummade õigsust. Nendest dokumentidest selgus, et kaebaja töötas Itaalias katkematult ja oli seal kindlustatud 1. maist 1997 kuni 30. aprillini 2007, st pikema ajavahemiku jooksul kui Tšehhi menetluses oli varem arvesse võetud.
- 5 23. jaanuaril 2018 saatis Itaalia kindlustusasutus vastustajale uue vormi E 205 I, mille kohaselt oli kaebajal Itaalias täitunud kindlustusperiood 1. maist 1997 kuni 30. aprillini 2007 kogukestusega 2445 päeva.
- 6 Selle vormi alusel arvutas vastustaja Tšehhi vanaduspensioni uuesti välja. Selles uues arvutuses kohaldas vastustaja Itaalias täitunud kindlustusperioodide suhtes

indekseeritud keskmist päevapalka (průměrný denní indexovaný výdělek „PDIV“), mis arvutati Tšehhi Vabariigis saadud baassummade alusel.

- 7 22. mai 2018. aasta otsusega suurendas vastustaja kaebaja osalist vanaduspensioni alates 17. jaanuarist 2007 5145 Tšehhi kroonini (CZK) kuus; selle pensioni suurus oli 2018. aasta jaanuaris pärast indekseerimist 6972 krooni kuus. Kaebajale maksti 56 111 krooni suurust pensionilisa pensionikindlustusseaduse artikli 56 lõike 1 punkti b alusel ajavahemiku eest alates 28. detsembrist 2012, s.o tagasiulatuvalt viie aasta eest alates kuupäevast, mil esitati uus tõend Itaalias täitunud kindlustusperioodi kohta.
- 8 Käesolevas menetluses esitatud vastustaja seisukoha kohaselt tulenes pensionihüvitise suurendamine 5145 kroonini kuus sellest, et Itaalias täitunud kindlustusperioodide suhtes kohaldati indekseeritud keskmist päevapalka, mitte nende perioodide väljajätmist, ja see ei olnud mingil juhul tingitud eelkõige Itaalia kindlustusperioodide täiendavast arvessevõtmisest.
- 9 Kaebaja väidab, et talle maksti pensioni algusest peale väiksemas summas kui talle oleks pidanud makstama, ning et see oli vastustaja väära tegevuse tagajärg. Seetõttu leiab ta, et pensionilisa suuruse kindlaksmääramist ei saa piirata viieaastase tähtajaga.

II. Kohaldatavad õigusnormid

II. a) Euroopa Liidu õigus

- 10 Vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi „ELTL“) artiklile 45:
 - „1. Tagatakse töötajate liikumisvabadus liidu piires.
 2. Selline liikumisvabadus nõuab igasuguse kodakondsusel põhineva liikmesriikide töötajate diskrimineerimise kaotamist nii töölevõtmisel, töö tasustamisel kui ka muude töötingimuste puhul.
- 11 Vastavalt ELTL artiklile 48:

„Euroopa Parlament ja nõukogu võtavad seadusandliku tavamenetluse kohaselt sotsiaalkindlustuse valdkonnas meetmeid, mis on vajalikud töötajate liikumisvabaduse tagamiseks; selleks kehtestavad nad korra, millega kindlustatakse võõrtöötajatele ja teise liikmesriigi füüsilisest isikust ettevõtjatele ning nende ülalpeetavatele:

 - a) kõigi eri riikide õigusaktide kohaselt arvessevõetavate perioodide kokkuliitmine, et omandada ja säilitada õigus saada toetust ja arvutada toetuse suurus;
 - b) toetuse maksmine isikutele, kes elavad liikmesriigi territooriumil.”

12 Eelotsusetaotluse esitanud kohus järeldab nende sätete alusel, et õigusnorme tuleb tõlgendada lähtuvalt eesmärgist tagada töötajate tegelik vaba liikumine ja vältida liikumisvabadust kasutanud töötaja sattumist sotsiaalkindlustuse osas ebasoodsasse olukorda ainuüksi seetõttu, et tal on täitunud kindlustusperioodid mitmes liikmesriigis.

13 Nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 (sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pereliikmete suhtes) (edaspidi „koordineerimismäärus 1408/71“) artiklis 46 on sätestatud hüvitiste kindlaksmääramise mehhanism olukorras, kus kindlustatud isikul on täitunud kindlustusperioodid mitmes liikmesriigis, järgmiselt:

„1. Kui liikmesriigi õigusaktide tingimused hüvitise saamiseks on täidetud, ilma et oleks vaja kohaldada artiklit 45 ega artikli 40 lõiget 3, kohaldatakse järgmisi reegleid:

a) pädev asutus arvutab makstava hüvitise summa:

i) üksnes nende õigusaktide alusel, mida ta kohaldab;

ii) vastavalt lõikele 2;

[...]

2. Kui liikmesriigi õigusaktide tingimused hüvitise saamiseks on täidetud alles pärast artikli 45 [ja/või] artikli 40 lõike 3 kohaldamist, kohaldatakse järgmisi reegleid:

a) pädev asutus arvutab hüvitise teoreetilise suuruse, mida asjaomane isik saaks taotleda tingimusel, kui kõik kindlustus- ja/või elamisperioodid, mis on täitunud töötaja või füüsilisest isikust ettevõtja suhtes kehtinud liikmesriigi õigusaktide alusel, oleksid täitunud kõnealuses riigis pädeva asutuse poolt hüvitise määramise päeval kohaldatavate õigusaktide alusel. Kui kõnealuste õigusaktide järgi ei sõltu hüvitise suurus täitunud perioodide kestusest, loetakse selline hüvitise suurus käesolevas punktis osutatud teoreetiliseks suuruseks;

b) seejärel määrab pädev asutus kindlaks hüvitise tegeliku suuruse, tuginedes eelmises punktis osutatud teoreetilisele suurusele, vastavalt tema poolt kohaldatavate õigusaktide alusel enne riski realiseerumist täitunud kindlustus- või elamisperioodide kestuse ja kõigi asjaomaste liikmesriikide õigusaktide alusel enne riski realiseerumist täitunud kindlustus- ja elamisperioodide kogukestuse suhtele.

3. Asjaomasel isikul on õigus saada iga liikmesriigi pädevalt asutuselt suurim summa, mis on arvutatud vastavalt lõigetele 1 ja 2, ilma et eelõeldu

piiraks vähendamist, peatamist või tühistamist käsitlevate sätete kohaldamist, mis on ette nähtud hüvitise aluseks olevates õigusaktides.

[...]”.

- 14 Koordineerimismääruse nr 1408/71 artikkel 47 sisaldab lisasätteid hüvitiste arvutamise kohta süsteemides, mis põhinevad sissetuleku või töötasu komponentidel.

„1. Artikli 46 lõikes 2 osutatud teoreetilise ja *pro rata* suuruse arvutamisel kohaldatakse järgmisi reegleid:

[...]

d) kui liikmesriigi õigusaktide järgi arvutatakse hüvitisi töötasu, sissemaksete või suurendamiste suuruse alusel, määrab selle riigi pädev asutus kindlaks töötasu, sissemaksed ja suurendamised, mis võetakse arvesse teise liikmesriigi õigusaktide alusel täitunud kindlustus- või elamisperioodide eest, tuginedes tema poolt kohaldatavate õigusaktide alusel täitunud perioodide eest arvestatud keskmistele töötasudele, sissemaksetele ja suurendamistele;

[...]”.

- 15 21. märtsi 1972. aasta määruse nr 574/72, millega kehtestatakse koordineerimismääruse nr 1408/71 rakendussätted, artiklis 15 käsitletakse kindlustusperioodide ümberarvestamist ja liitmist. Selles ei ole reguleeritud [hüvitise suuruse arvutamiseks kasutatava] töötasu aluse mõistet.
- 16 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruses (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta (edaspidi „koordineerimismäärus nr 883/2004“), eelkõige selle artiklites 52 ja 56, viidatakse varasematele koordineerimiseeskirjadele. Käesolevas kohtuasjas on aga määrava tähtsusega eelkõige koordineerimismääruses nr 1408/71 ette nähtud süsteem.

II. b) liikmesriigi õigusnormid

- 17 Pensionikindlustusseaduse nr 155/1995 Sb. artikli 16 lõikes 1 on sätestatud:

„(1) Pensionisumma arvutamisel aluseks võetav individuaalne näitaja on kindlustatu aastaste sissemaksete keskmine igakuine baassumma kõnealusel ajavahemikul (artikkel 18). See keskmine arvutatakse, korrutades koefitsiendi 30,4167 jagatisega, mis saadakse asjaomase perioodi aastaste baassummade jagamisel selle perioodi kalendripäevade arvuga. Kui arvestusperioodil esineb väljaarvatud perioode (lõiked 4 ja 5), vähendatakse selle perioodi kalendripäevade arvu nende perioodide võrra.“

- 18 Pensionikindlustusseaduse artikli 56 lõike 1 punktis b on sätestatud:

„Kui selgub, et pension on määratud või seda makstakse summas, mis on väiksem kui maksmisele kuuluv summa, või kui selle maksmisest on õigusvastaselt keeldutud või see on määratud alates kuupäevast, mis on hilisem kui see, millest alates see kuulus maksmisele, suurendatakse seda või määratakse see alates kuupäevast, millest alates oleks pension või pensionilisa pidanud olema määratud. Sellisel juhul makstakse pension või pensionilisa tagasiulatuvalt välja maksimaalselt viie aasta eest alates pensioni või pensionilisa saamise õiguse kindlaksmääramise või pensionitaotluse või pensionilisa taotluse esitamise kuupäevast (...). Pension või pensionilisa makstakse siiski välja alates kuupäevast, millest alates see kuulub maksmisele, juhul kui pensioni ei ole määratud või seda on makstud väiksemas summas kui maksmisele kuuluv summa või selle maksmisest on õigusvastaselt keeldutud või kui see on sotsiaalkindlustusametuse ebaõige menetluse tagajärjel määratud hilisemast kuupäevast alates, kui see maksmisele kuulus.”

- 19 Käesoleva kohtuasja lahendamine sõltub sellest, kas pensioni algselt väiksemas summas kaebajale väljamaksmine oli juba algusest peale tingitud pensioni vales arvutamisest.

II. c) senine (riigisisene) kohtupraktika

- 20 Nejvyšší správní soudi (Tšehhi kõrgeim halduskohus) praktikas on seni lähtunud eeldusest, et väljaarvatud perioodide mehhanismi kohaldamine pensioni arvutamisel määruse nr 1408/71 kohastes piiriülestes olukordades võib olla kõnealuse määrusega kooskõlas.
- 21 Varem on Tšehhi kõrgeim halduskohus leidnud, et selline meetod on kooskõlas määruse nr 1408/71 artiklite 46 ja 47 mõttega, kui see takistab funktsionaalsest seisukohast riigi keskmiste palkade kunstlikku vähendamist, säilitab nende keskmise taseme ega too kaasa võõrtöötaja diskrimineerimist võrreldes isikuga, kes on kindlustatud üksnes riiklikus süsteemis. Selle metoodika kooskõla koordineerimismäärusega tugines senises riigisisises kohtupraktikas seega peamiselt eesmärgi ja funktsiooniga seotud kaalutlustele, mille kohaselt on koordineerimismääruse eesmärk koordineerimine, mitte aga riiklike süsteemide ühtlustamine, ning et väljaarvatud perioodide mehhanism võib olla üks vahend, mille abil vältida palkade „hägustumist“ asjaomasel ajavahemikul (vt Nejvyšší správní soudi (NSS) (Tšehhi kõrgeim halduskohus) 27. novembri 2008. aasta kohtuotsus nr 3, Ads 79/2007–58; 9. oktoobri 2009. aasta kohtuotsus nr 4, Ads 51/2009–42, 1991/2010; NSS kogumik; 29. aprilli 2010. aasta kohtuotsus nr 3, Ads 90/2009–63, nr 2297/2011, NSS kogumik; 15. septembri 2010. aasta kohtuotsus nr 4, Ads 32/2010–56).
- 22 Just see kohtupraktika on ühtlasi eelotsusetaotluse esitanud kohtu kahtluste allikas. Kuigi selles kohtupraktikas tunnistati väljaarvatud perioodide meetodi vastavust määruse nr 1408/71 artikli 47 eesmärgile, tehti seda eelkõige funktsiooni ja eesmärki puudutavate argumentide alusel. Eelotsusetaotluse

esitanud kohus leiab seetõttu, et lahtiseks jääb küsimus, kas selline funktsionaalne vastavus on piisav ka liidu õiguse autonoomse tõlgendamise seisukohast või kas määruse nr 1408/71 artiklite 46 ja 47 sõnastusest endast tuleneb, et osalise pensioni arvutamisel tuleb kohaldada teistsugust lähenemisviisi, nimelt võtta arvesse pädeva riigi õigusnormide alusel täitunud kindlustusperioodidest tulenevaid töötasukomponente.

- 23 Seetõttu peab eelotsusetaotluse esitanud kohus vajalikuks, et Euroopa Liidu Kohus teeks selles küsimuses siduva otsuse.

III. Eelotsuse küsimuse esitamise vajadus

- 24 Käesolevas kohtuasjas ei ole tegelikult tegemist vaidlusega faktiliste asjaolude üle ega üksnes haldusmetoodika muutmise küsimusega, vaid vaidlusega Euroopa Liidu õiguse, täpsemalt määruse nr 1408/71 artikli 46 ja artikli 47 lõike 1 punkti d tõlgendamise üle. Pooled vaidlevad selle üle, kas vastustaja algse otsuse tegemise ajal võimaldasid need sätted teises liikmesriigis täitunud kindlustusperioode arvesse võtta üksnes väljaarvatud perioodidena, või oli juba sel ajal vaja pädeva liikmesriigi õiguse alusel täitunud kindlustusperioodide alusel arvutatud töötasukomponendid arvestada nende perioodide hulka.
- 25 See küsimus on käesolevas kohtuasjas määrava tähtsusega. Vastustaja ise mõonab, et Tšehhi osalise vanaduspensionini märkimisväärne suurendamine 2018. aastal ei olnud esmajärjekorras tingitud uuest dokumenteeritud Itaalia kindlustusperioodist, vaid arvutusmeetodi muutmisest, nimelt indekseeritud keskmise päevapalga kohaldamisest Itaalia kindlustusperioodide suhtes, mitte aga nende perioodide väljajätmisest. Seega seisneb vaidluse põhiküsimus selles, kas liidu õiguse samade sätete kohaldamisel olid mõlemad meetodid võrdselt lubatavad või võimaldas liidu õigus juba algse otsuse tegemise ajal kasutada vaid ühte neist meetoditest.
- 26 Eelotsusetaotluse esitanud kohus soovib saada selgitust, milles seisneb erinevus meetodite vahel, mille õiguslik lubatavus on käesolevas kohtuasjas vaidlustatud. Hindamine ei puuduta mitte määru nr 1408/71 ette nähtud koordineerivate sätete olemasolu ennast, vaid seda, kas nende kohaldamine hüvitise suuruse kindlaksmääramisel oli kooskõlas liidu õiguse nõuetega.
- 27 Määru nr 1408/71 on reguleeritud kindlustusperioodide liitmine ning hüvitise teoreetilise ja proportsionaalse suuruse arvutamise kord. Käesolev vaidlus puudutab seda, kuidas oleks selles õiguslikus raamistikus tulnud arvesse võtta teises liikmesriigis täitunud kindlustusperioode hüvitise arvutamisel töötasul põhinevas süsteemis.
- 28 Tšehhi Vabariigis kohaldatavas praktikas võeti välisriigis täitunud kindlustusperioode teatava aja jooksul arvesse nii, et hüvitiste individuaalse suuruse arvutamise aluse kindlaksmääramisel loeti need nn väljaarvatud perioodideks. Need perioodid jäeti arvestusperioodist välja ning seetõttu ei toonud need kaasa Tšehhi süsteemis teenitud keskmise töötasu vähenemist. Samas ei

arvestatud nende puhul aga Tšehhi kindlustusperioodidega seotud palgakomponente.

- 29 Seevastu vastustaja poolt teises liikmesriigis täitunud kindlustusperioodide suhtes hiljem kohaldatavas praktikas võeti aga arvutamise aluseks indekseeritud keskmine päevapalk, mis vastab Tšehhi õigusnormide kohaselt täitunud kindlustusperioodidele. Nende kahe meetodi erinevus seisneb seega selles, kuidas võeti töötasu baassumma kindlaksmääramisel pensioni teoreetilise suuruse raames arvesse välisriigis täitunud kindlustusperioode.
- 30 Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et see erinevus võib oluliselt mõjutada pensioni lõplikku suurust. Nii oli see ka kaebaja puhul, mil tema pensioni suurendamine 2018. aastal tulenes just üleminekust väljaarvatud perioodidel põhinevalt meetodilt meetodile, mis põhineb Tšehhi kindlustusperioodidega seotud töötasukomponendi arvessevõtmisel. Selles olukorras peab kohus vajalikuks välja selgitada, kas esimene neist meetoditest vastas määruse nr 1408/71 artiklites 46 ja 47 sätestatud nõuetele.
- 31 Esialgu kohaldatud meetodi ebasoodsam olemus ei tähenda iseenesest veel selle õigusvastasust. Sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimist käsitlev liidu õigus ei taga matemaatiliselt kõige soodsama arvutusmeetodi kohaldamist juhul, kui koordineerimiseeskirjades sätestatud nõuetele vastab mitu arvutusmeetodit. Kohus mõõnab seega üldiselt, et haldus- või otsustuspraktika muutmine ei tähenda iseenesest automaatselt varasema praktika õigusvastasust. Asjaolu, et haldusasutus võib oma metoodikat täiustada või ühtlustada, ei pruugi tingimata tähendada, et ta tunnistab varasema õigusrikkumise toimumist. Teisalt on kahtlemata tõsi, et kui hilisem metoodika muudatus ei tulene uutest õigusnormidest ega ole pelgalt tehniline täiustus, vaid kujutab endast erinevat õiguslikku hinnangut samale koordineerimissättele, võib selline muudatus tekitada põhjendatud kahtlusi selles osas, kas varasem praktika ei olnud vastuolus liidu õigusega.
- 32 Vastustaja poolt kohtu nõudel esitatud selgitusest nähtub, et vastustaja ei pidanud üleminekut indekseeritud keskmise päevapalka arvutamise meetodile otseseks tagajärjeks, mis tulenes õigusnormide selgest muutmisest, vaid 2009. aastal välja töötatava halduspraktika muudatusest, muu hulgas seoses uute ELi koordineerimismääruste kohaldamise ettevalmistamise ja uute rahvusvaheliste lepingute sõlmimise ettevalmistamisega sotsiaalkindlustuse valdkonnas. Ühtlasi märkis vastustaja, et seda uut arvutusmeetodit kasutati seejärel ka varasemate ELi koordineerimismääruste, nimelt määruse nr 1408/71 ja rakendusmääruse nr 574/72 kohaldamisel.
- 33 Sealjuures märkis vastustaja selgelt, et nii väljaarvamisperioodide kui ka indekseeritud keskmist päevapalka arvestavat arvutust peeti seadusele vastavateks ja üksteise suhtes alternatiivseteks meetoditeks, mida tema arvates kinnitab ka varasem kohtupraktika. Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et just see asjaolu annab tunnistust, et vaidlus on seotud liidu tasandiga. Käesolevas kohtuasjas on küsimus eelkõige selles, kas sama liidu raamistiku kohaldamisel määruse

nr 1408/71 kohaselt olid tegelikult lubatavad kaks alternatiivset arvutusmeetodit või võimaldasid selle määruse artiklid 46 ja 47 üksnes sellist arvutusviisi, mille puhul omistatakse välisriigis täitunud kindlustusperioodidele töötasukomponendid, mis vastavad kohaldatava riigi õigusnormide alusel täitunud kindlustusperioodidele. Teisisõnu ei ole selge, kas algselt kohaldatud ebasoodsam meetod oli veel õiguspärane võimalus kohaldada koordineerimismääruse nr 1408/71 artikleid 46 ja 47 või kujutas see endast juba nende artiklite väärkohaldamist.

- 34 Vastus sellele küsimusele on käesoleva kohtuasja lahendamiseks oluline. Kui Euroopa Kohus jõuaks järeldusele, et juba algse otsuse tegemise ajal ei võimaldanud määruse nr 1408/71 artiklid 46 ja 47 piirduda pelgalt välisriigis täitunud perioodide väljaarvamisega, vaid neist tulenes nõue määrata nendele perioodidele riigisiseste kindlustusperioodidega seotud töötasukomponendid, siis oleks algselt määratud väiksem pensionisumma olnud liidu õiguse väärkohaldamise tagajärg. Alles selle põhjal saab liikmesriigi kohus hinnata, kas pensionikindlustusseaduse artikli 56 lõike 1 punkti b tingimused on täidetud.
- 35 Määruse nr 1408/71 artikli 47 sõnastus ei anna selget vastust küsimusele, kas osalise pensioni arvutamiseks piisab üksnes väljaarvatud perioodidel põhinevast meetodist; seega ei ole tegemist *acte clair*'i juhtumiga. Ühtlasi ei ole eelotsusetaotluse esitanud kohtule teada Euroopa Liidu Kohtu praktikat, mis seda konkreetset küsimust otseselt ja ühemõtteliselt lahendaks; seega ei ole tegemist ka *acte éclairé*'ga.
- 36 Seetõttu leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et käesoleva kohtuasja lahendus sõltub liidu õiguse tõlgendamisest ning et selle tõlgenduse saamiseks tuleb pöörduda Euroopa Liidu Kohtu poole.

[...]